

Michiel De Visschere, algemeen directeur City Pirates

“Wij zien diversiteit als een enorme rijkdom”

Kan voetbal de wereld redden? Met de vraag uit ons editoriaal willen we ook het verhaal van de City Pirates beginnen. In Antwerpen worden er door de City Pirates in vijf 'kansenvijken' alvast veelbelovende stappen gezet. *Sport en Strategie Vlaanderen* sprak met algemeen directeur Michiel De Visschere. En met drie stadspiraten.

AUTEUR: MARKO HEIJL

In 1904 startte in Frankrijk ene *abbé* Ernest Deschamps de Association Jeunesse Auxerrois om "kansarme jongeren van straat te houden, hun een positief zelfbeeld te geven en hun zo een toekomst te geven." De club zou in 1996 als AJ Auxerre onder de legendarische Guy Roux kampioen van Frankrijk worden en sterren als Eric Cantona, Basile Boli, Djibril Cissé, Laurent Blanc en Joël Bats naar het 'blanc, black et beur' van Europees en wereldkampioen Frankrijk brengen.

De kans dat City Pirates ooit landskampioen wordt of een handvol topspelers aflevert bij de Rode Duivels lijkt niet meteen erg groot, maar dat is dan ook – atypisch in de op sportieve en financiële winst gedreven voetbalwereld – van ondergeschikt belang. De City Pirates willen volgens de missie op hun website "via voetbal alle Antwerpse kinderen en jongeren kansen geven en competenties aanleren met aandacht voor gelijkwaardigheid, respect en engagement, met het oog op een stabiele en evenwichtige toekomst".

Identiteit: piraat

Die missie op de website wordt volmondig onderschreven door de jeugdspelers zelf. De vijftienjarige Rania is keepster en al vijf jaar piraat: "City Pirates is een club die zich niet alleen bezighoudt met voetbal, maar ook met school en met de thuissituatie. Ik zie het meer als een familie." "En met werk zoeken," vult Mariam (18) aan, die als ex-speelster momenteel actief is als stagiaire bij de club, en daarin professioneel wil doorgroeien.



“CITY PIRATES IS EEN CLUB DIE ZICH NIET ALLEEN BEZIGHOUDT MET VOETBAL, MAAR OOK MET SCHOOL EN MET DE THUISITUATIE. IK ZIE HET MEER ALS EEN FAMILIE”

Rania, keepster en al vijf jaar piraat

Ook Abakah, eveneens achttien jaar, vijf jaar geleden vanuit Ghana naar België gekomen en actief bij de U21, ziet zichzelf professioneel doorgroeien binnen de club: "Er zijn veel kansen, veel mogelijke taken binnen de club: sportief, communicatie, management, daar kunnen we zelf ons pad in uitstippelen."

Michiel De Visschere is master in de rechten en deed daarna de Antwerp Management School. Via een sociaal project kwam hij bij de City Pirates terecht. "Ik was meteen verkocht: hoe voetbal kan worden ingezet voor iets dat tot positieve zaken kan leiden. Ik wou daar iets voor doen." Dus gaf De Visschere zijn job als salesmanager bij een West-Vlaams bedrijf op en begon hij in een nieuw gecreëerde functie op communicatie en fondsenwerving bij de Pirates, om uiteindelijk augustus vorig jaar door te groeien tot algemeen directeur. "Naast familiegevoel en warmte willen we de jongeren ook een identiteit geven: ze zijn piraat. Dat voelen ze zelf ook zo, ze mogen hier zichzelf zijn. Dat familiegevoel zorgt er ook voor dat iemand als Mariam, die gestopt is met voetbal zelf, hier blijft komen. We streven ernaar dat de jongeren het maximale uit zichzelf kunnen halen, en dat lukt vooral als je je goed voelt in je vel. We leven in een maatschappij waarin jongeren zich om tal van redenen niet thuis voelen, of waar er op school naar naar hen wordt gekeken. Bij ons ben je gewoon wie je bent."

Naast voetbal staat ook de school centraal. Spelers worden geholpen met hun huiswerk, de discipline die ze op het veld aanleren wordt doorgetrokken naar de schoolboeken. De Visschere: "De parameter is natuurlijk de mate waarin de jongere op zijn achttiende zijn of haar diploma haalt. Als jonge organisatie is het nog te vroeg om daar iets over te zeggen, maar we zien toch al wel dat ons werk resultaten oplevert. Het studeren in groep werkt om extra motivatie te vinden." Rania vult aan: "Als je slechte punten hebt, kan het zijn dat je minder mag spelen." De Visschere: "Voetbal als zodanig is sociaal, je leert er in team werken en communiceren, omgaan met het gezag van de trainer, op tijd komen. Dat zijn allemaal competenties die je als persoon vormen, ook naar je schoolresultaten toe."

Kansenjongeren

Toen in 2014 het vroegere OLSE Merksem – later K Merksem SC of Merksem Antwerpen Noord SC – van naam veranderde naar City Pirates, werd beslist om onder het clubmotto 'Velle est Posse' (willen is kunnen) volledig de kaart van de jongeren te trekken. Ondertussen heeft het sportief-sociale project zich verspreid en tellen de City Pirates vijf vestigingen in het Antwerpse. Veelal in wijken die niet altijd even positief in het nieuws komen. Drugs, vandalisme, geweld ... 'probleemwijken' worden ze wel eens genoemd. Maar bij de City Pirates zien ze dat anders. Daar noemen ze Merksem, Linkeroever, Luchtbal, Dam en Deurne 'kansenvijken', en zeggen ze 'kansenvijken' tegen wie elders weleens als probleemjongeren worden bestempeld.

De Visschere: "De toekomst onderga je niet, die maak je zelf. Voetbal is het middel. Maar het doel is leren samenleven en de mensen te helpen die het moeilijk hebben in het dagelijkse leven. 95% van onze voetballertjes wil ooit profvoetballer worden. Dat is een heel mooie droom. Maar wat wij vooral ook willen, is een alternatief bieden. Dat ze nadenken over de vraag: als het niet lukt in het voetbal, op welk vlak lukt het dan wel? We zorgen ervoor dat die doorstroming ook lukt binnen onze organisatie. Zo filmt Abakah de wedstrijden van de eerste ploeg, hij wil ook de opleiding volgen om talentscout te worden. Daar gaan we hem in ondersteunen, Rania doet als vrijwilligster de micro bij de eerste ploeg en helpt bij de receptie, Mariam doet sociaal-technische wetenschappen. Ze ziet als stagiair hoe een project als de City Pirates een positieve invloed probeert te hebben op jongeren, en kan misschien uiteindelijk hier ook komen werken. Het is de bedoeling om steeds meer van onze piraten verantwoordelijkheid te geven binnen de club. Uiteindelijk zal ik hier niet meer zitten als algemeen directeur, dat moet dan een van onze jongeren zijn. Niet zoals onze maatschappelijke werkers. Daar willen we naartoe."



"95% VAN ONZE VOETBALLERTJES WIL OOI PROFVOETBALLER WORDEN. DAT IS EEN HEEL MOOIE DROOM. MAAR WAT WIJ VOORAL OOK WILLEN, IS EEN ALTERNATIEF BIJEN"

Michiel De Visschere, algemeen directeur City Pirates

The Beautiful Team

Er loopt ook op multicultureel vlak gigantisch veel fout in de voetbaljungle. Oerwoudgeluiden en andere foute spreekwoorden, bananen op het veld, de Curva Nord bij Lazio Roma ... Maar toch is en blijft het voetbal, eerder dan een platform voor racisme, er een tegen racisme en voor multiculturele integratie. Op een voetbalveld is het rood tegen blauw, niet wit tegen zwart. Toen in het jaar 2000 het 'mooiste' elftal van de twintigste eeuw diende te worden verkozen, werd dat het Braziliaanse elftal van 1970: drie zwarten (Brito, Clodoaldo en de door de hele wereld – zwart én blank – aanbeden Pelé), vijf blanken (Gérson, Tostão, Félix, Piazza en Rivellino) en drie kleurlingen (Carlos Alberto, Jairzinho en Everaldo). De perfecte smeltkroes kreeg als bijnaam 'The Beautiful Team', *multicultural is beautiful*.

Veel multicultureler dan de Antwerpse City Pirates kan nauwelijks. Onder de 1.435 aangesloten jongeren bevinden zich meer dan honderd verschillende nationaliteiten. Dat multiculturele zet zich ook door in de omkadering. Naast negen FTE's zijn er meer dan tweehonderd vrijwilligers met een breed pallet van nationaliteiten binnen de club actief. Het is zelfs vertegenwoordigd in het management van de club, op zijn zachtst gezegd atypisch in de voetbalwereld. "Er zijn vier verschillende afkomsten vertegenwoordigd in de raad van bestuur", licht De Visschere toe. "En onlangs hebben we de beslissing genomen om vijf jonge mensen te laten deelnemen. Toen we op het kunstgrasveld een offerfeestgebed organiseerden, hielpen er ook jongeren met een niet-moslimachtergrond mee als vrijwilliger. Ik denk dat dat de verbindende factor is die we hier hebben, en die we ook meer willen zien in de maatschappij. Wij zien diversiteit als een enorme rijkdom. Ik kan niet begrijpen dat we een maatschappij zijn waarin jongeren opgroeien die talenten en drive hebben maar vanwege waar hun grootouders, ouders of zelf zijn geboren kansen worden ontnomen. Als maatschappij kunnen we enkel winnen als de mensen hier rond de tafel (wijst naar Rania, Mariam en Abakah, *nvdv*) zich ten volle kunnen ontwikkelen. Als maatschappij win je niets door te discrimineren. Of je het nu wilt of niet, deze jongeren zijn de toekomst."

Wachlijst

Hoe wordt dit multiculturele sportief-sociale project gefinancierd? De Visschere: "We hebben een privaat-publiek financieringsmodel. Er is enerzijds een samenwerking met de Stad Antwerpen, maar het grootste deel van ons budget komt uit private bedrijven en uiteraard ook van onze voorzitter, Michel Pradolini (winnaar van de Burgerschapsprijs 2018, *nvdv*). Zonder hem waren we hier nu niet. We proberen ons lidgeld laag te houden, 150 euro plus 75 euro voor het kledingpakket. Dat is voor een aantal gezinnen zeker niet vanzelfsprekend, en dan kan er met afbetaling worden gewerkt. De opbrengsten van de kantine zijn minder dan die bij heel wat andere voetbalclubs. Met heel onze werking en de kosten die die met zich meebrengt, zijn lidgeld en kantine ruim onvoldoende. Het is dankzij de voorzitter en de bedrijven dat we het lidgeld laag kunnen houden en onze werking verderzetten. Ik hoop dat we meer bedrijven gaan kunnen overtuigen om in ons te investeren, omdat dat past in maatschappelijk verantwoord ondernemen, wat toch steeds meer wordt verlangd van bedrijven."

En dat zal nodig zijn. De Visschere: "We zijn momenteel met zeven maatschappelijk werkers voor 1.400 jongeren, dus we kunnen niet op elke vraag ingaan. We hebben meer maatschappelijk werkers en meer vrijwilligers nodig." Dat tekort leidt, samen met de financiële beperkingen, tot een capaciteitsprobleem waardoor er nog meer dan zevenhonderd wachtenden zijn om City Pirates te mogen worden. "Die wachtlijst willen we wegwerken", aldus De Visschere. "Er zijn nog zoveel jongeren die 'een City Pirates' zoeken, een thuis, en we gaan dat niet voor iedereen kunnen aanbieden. Daarom willen we ook andere clubs motiveren om meer te worden als de City Pirates, waardoor de wachtlijst op die manier kan worden aangepakt. Dan ga je pas echt een verschil zien in onze maatschappij, daar willen wij graag een rol in spelen. Abakah krijgt hierover het laatste woord: "De wachtlijst kun je ook als een goed teken zien: hij toont aan dat er veel mensen naar de City Pirates willen komen, en dat het project dus werkt." ■